

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **Obaly Morava, a.s., IČ 25252968**
sídlem tř. Tomáše Bati 1700, 765 02 Otrokovice
právně zastoupen Mgr. Markétou Vojtáškovou, advokátkou
sídlem Kvítková 124, 760 01 Zlín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
Odbor územního plánování a stavebního řádu
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25.9.2017, č.j. KUZL 64733/2017, sp.zn. KUSP 52008/2017 ÚP-Mor 1

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Městský úřad Otrokovice, odbor stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 16. 6. 2017, č. j. SÚ/27840/2017/TKA (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), žalobci nařídil odstranění stavby „Plynová čerpací stanice v areálu společnosti Obaly Morava, a.s.“ na pozemcích parc. č. 458/93 a 458/89 v k. ú. Otrokovice. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný svým rozhodnutím ze dne 25. 9. 2017, č. j. KUZL 64733/2017, sp. zn. KUSP 52008/2017 ÚP-Mor (dále jen „napadené rozhodnutí“), podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl, přičemž prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá, že se jedná o stavby nevyžadující stavební povolení ani ohlášení. Čerpací stanice má jedno nadzemní podlaží, výměru do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky, je nepodsklepená. Je na pozemku, který ze všech stran sousedí jen s pozemky žalobce a souvisí s již zkolaudovanými stavbami. Dále žalobce namítá neurčitost a nevykonatelnost výroku prvostupňového rozhodnutí z důvodu, že v označení stavby je uvedeno, že je postavena mimo jiné na pozemku parc. č. 458/89, na kterém se však vůbec nenachází. Tato nepřesnost může vést k tomu, že bude po žalobci vyžadován výkon rozhodnutí ohledně jiné stavby. Rozhodnutí je dále nepřiměřeně tvrdé a porušuje zásadu předvídatelnosti rozhodnutí, neboť lhůta 6 měsíců je nepřiměřeně krátká s ohledem na povinnosti, které mu byly v souvislosti s odstraněním stavby uloženy. Žalovaný se dostatečně nevypořádal s tím, že žalobce nemá přístup ze svých pozemků na veřejné komunikace a ke dni vydání rozhodnutí neměl právo přístupu a příjezdu k odstraňované stavbě.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a dodává, že námitka nedostatečného vymezení odstraňované stavby nebyla namítána ve správním řízení. Rozhodnutí stavbu přesně specifikuje a výrok je doplněn fotografií odstraňované stavby. Tvrzení, že stavba nezasahuje na pozemek parc. č. 458/89, není prokázáno, neboť stavba je umístěna při hranici s tímto pozemkem a dle náhledu z ortofotomapy může do tohoto pozemku zasahovat oplocením. K námitce tvrdosti rozhodnutí žalovaný opět odkázal na napadené rozhodnutí a závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
5. Po přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí dospěl soud k závěru, že žaloba **není důvodná**.
6. Nejprve se soud zabýval námitkou, že odstraňovaná stavba (respektive soubor staveb, neboť v rámci popisu odstraňované stavby stavební úřad pod danou stavbu označil

kontejner, přívod plynu, přívod podzemního vedení nízkého napětí a oplocení) nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení.

7. V první řadě soud k této námitce předesílá, že ani případná skutečnost, že stavba nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení na základě § 103 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), by nemohla sama o sobě postačovat k učinění závěru, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Stavební zákon totiž v § 129 odst. 1 písm. b) stanoví, že stavební úřad nařídí odstranění stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. Rozhodnutím nebo opatřením ve smyslu tohoto zákona ovšem není jen stavební povolení a ohlášení, o kterém hovoří § 103 odst. 1 stavebního zákona. Patří sem také územní rozhodnutí a územní souhlas. Ustanovení § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona se tudíž vztahuje také na stavby, které sice nevyžadují stavební povolení ani ohlášení ve smyslu § 103 odst. 1 stavebního zákona, nicméně vyžadují územní rozhodnutí nebo územní souhlas.
8. To je případ všech dílčích staveb – kontejneru, přívodu plynu, přívodu podzemního vedení NN i oplocení. Na tyto stavby se nevztahuje žádná z výjimek uvedených v § 79 odst. 2 stavebního zákona, a žalobce to ostatně ani netvrdí. Jde tedy o stavby vyžadující územní rozhodnutí na základě § 76 odst. 1 stavebního zákona, které bylo možné na základě § 78 odst. 1 stavebního zákona nahradit územním souhlasem nebo veřejnoprávní smlouvou. Stavba kontejneru navíc podléhá oznamovacímu režimu dle § 104 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, a tudíž souhlasu stavebního úřadu s provedením ohlášené stavby. Výjimka stanovená § 103 odst. 1 písm. e) bodu 1. stavebního zákona není splněna z důvodu, že se jedná o stavbu, v níž je skladován hořlavý plyn.
9. Stavební úřad i žalovaný tedy dospěli ke správnému závěru, že v případě posuzovaného souboru staveb se jedná o stavby, které byly provedeny bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Námitky nesprávného posouzení stavby proto soud shledal nedůvodnými.
10. Soud nepřisvědčil ani námitce neurčitosti a nevykonatelnosti výroku prvostupňového rozhodnutí z důvodu, že v označení stavby je uvedeno, že je postavena mimo jiné na pozemku parc. č. 458/89, na kterém se však podle žalobce vůbec nenachází.
11. Mezi podklady pro rozhodnutí stavební úřad zařadil mimo jiné také situační výkres zpracovaný Garant - sdružení inženýrských služeb v listopadu 2016 pro žalobce jakožto investora akce „Protihlukový hliněný val včetně ozelenění“. Z tohoto situačního výkresu je patrné, že stavba je rohem umístěna na hranici pozemku parc. č. 458/89. Dle protokolu o ústním jednání ze dne 15. 6. 2017 je přívod plynu (který je součástí odstraňované stavby) umístěn na pozemku parc. č. 458/89. Jestliže tedy stavební úřad označil stavbu tak, že stojí na pozemcích parc. č. 458/93 a 458/89 v k. ú. Otrokovice, nijak nepochybil.
12. Soud má za to, že odstraňovaná stavba je v prvostupňovém rozhodnutí vymezena zcela jednoznačně a nezaměnitelně. Nutno podotknout, že uvedení pozemků, na kterých je stavba umístěna, nepředstavuje jedinou identifikaci stavby. Stavba je dále podrobně popsána a součástí výroku je i její fotografie. Obava žalobce, že by mohl být po něm vyžadován výkon rozhodnutí ohledně jiné stavby, je proto lichá.

13. Dále žalobce namítá, že rozhodnutí je nepřiměřeně tvrdé a porušuje zásadu předvídatelnosti rozhodnutí, neboť lhůta šesti měsíců je nepřiměřeně krátká s ohledem na povinnosti, které mu byly v souvislosti s odstraněním stavby uloženy.
14. Ani v této části nelze žalobci přisvědčit. Lhůtu šesti měsíců považuje soud s ohledem na jednoduchý charakter odstraňované stavby (kontejner, oplocení a přípojky plynu a nízkého napětí) za zcela dostačující pro její odstranění. Povinnosti, které žalobci v souvislosti s odstraněním stavby stavební úřad uložil, nejsou nijak nadstandardní či objektivně nerealizovatelné ve stanovené lhůtě. Žalobce neuvádí, která z uložených povinností není v dané lhůtě splnitelná ani proč konkrétně. Realizace odstranění oprávněnou osobou, na základě návrhu technologického postupu prací, způsobem, který nebude ohrožovat bezpečnost, zdraví, život osob a okolí ani nebude obtěžovat zbytečně nebo nad přípustnou míru či ohrožovat provoz na komunikacích, jsou podmínkami prakticky samozřejmými. Ani v případě povinností úpravy pozemku za účelem zajištění nezávadného odvádění povrchových vod a uložení získaného materiálu nezávadným způsobem se nejedná o požadavky, které by vybočovaly z rámce běžně ukládaných podmínek pro odstranění stavby a které by nebylo možné realizovat ve lhůtě šesti měsíců.
15. Nelze souhlasit ani s tvrzením žalobce, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s tím, že žalobce nemá přístup ze svých pozemků na veřejné komunikace a ke dni vydání rozhodnutí neměl právo přístupu a příjezdu k odstraňované stavbě. Touto otázkou se žalovaný zabýval, poukázal zejména na obligační vztah mezi žalobcem a vlastníkem účelových komunikací, který nadto umožňuje vjezd všem subjektům za poplatek. Soud neshledává v úvahách žalovaného žádné pochybení. Nutnost sjednat si (cestou soukromého práva) přístup k dotčené budově u jiné osoby není překážkou, která by bránila realizaci odstranění stavby ve lhůtě šesti měsíců.

V. Shrnutí a náklady řízení

16. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 23. července 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. H.